

[N. Neergaard.]

Kommunerne i Anledning af udførte offentlige Arbejder, og som Følge af Ophør af Afvandringsarbejderne ved Tønder.

I øvrigt er der paa Finanslovsforslaget forskellige smaa Nedsættelser og ogsaa en Del mindre Udgiftsforøgelser. Særlig er der paa Undervisningsministeriets Budget en Række Udgiftsforøgelser, f. Eks. til Universitetet, de lærde Skoler og forskelligt andet.

Jeg benægter ingenlunde, at den højtærede Finansminister har bestræbt sig for at holde Udgifterne nede. Den højtærede Finansminister har den Dyd, at han er paapasselig i det smaa, men han er ikke saa paapasselig i det store, hvor han formodentlig er under Partisøvdighedens Lov. Jeg maa nemlig gaa ud fra, at de Forslag om betydelige Udgiftsforøgelser, som blev forelagt af den forrige socialdemokratiske Regering, ikke blev forelagt uden den højtærede Finansministers Samtykke, og disse Udgiftsforøgelser vilde jo, hvis de var blevet vedtaget, fuldkommen have sprængt samtlige den højtærede Finansministers Budgetter. Ogsaa i Aar er der sket en smuk Begyndelse, idet jeg ligesom mit Partis ærede Formand maa mene, at for de Indtægtsforøgelser, som allerede er foreslaaet, vil man ikke kunne finde Dækning, selv om de vedtagne Lettelser i Formue- og Selskabsskatten bliver ophævet. Jeg maa altsaa nærmest karakterisere den højtærede Finansministers Virksomhed med det gamle Ord: at spare paa Skillingen og lade Daleren rulle.

Den højtærede Finansminister fremhævede det meget nyttige Samarbejde, der havde været mellem Finansministeriet og Fagministerierne med det Formaal at begrænse Udgifterne og faa det hele saa økonomisk forsvarligt som muligt. Jeg betvivler aldeles ikke, at dette Samarbejde har fundet Sted, og at den højtærede Finansminister har gjort sin Pligt i saa Henseende; kun finder jeg det lidt underligt, at han omtaler det, som var det noget splinternyt, thi akkurat det samme Samarbejde var der under det foregaaende Ministerium, saa der var ingen Grund til særlig at fremhæve det for dette Ministeriums Vedkommende. Og jeg maa tilføje, at efter en foreløbig Gennemgang af Budgettet finder jeg, at dette Samarbejde paa mange forskellige Enkeltposter har nok saa gode Resultater tidligere, som det har baaret her.

Jeg skal ikke bebrejde den højtærede Minister de 14 Mill. Kr.s Underskud paa Formuebudgettet. Med en ordinær Afbetaling paa Statsgælden af ca. 19 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

kan et Underskud og dermed Svind i Kassebeholdningen ikke undgaas, da der jo slet ikke kan være Tale om, heller ikke med den højtærede Ministers Budget, at der kan blive et Driftsoverskud, som blot nogenlunde kan dække det, der her er Tale om, thi den allerstørste Del af Driftsoverskuddet, om ikke det hele, vil jo blive slugt af Tillægsbevillingsloven — altsaa det virkelige Overskud, ikke Overskuddet paa Papiret. Hvad det kommer an paa her, er imidlertid hovedsagelig Forholdet mellem Stiftelse og Tilbagebetaling af Laan. Paa Finansloven for 1929—30 er der opført 16 Mill. Kr. mere til Tilbagebetaling end til Nystiftelse af Laan. Her er den Difference, der er Tale om, kun ca. 13 Mill. Kr., altsaa 3 Mill. Kr. mindre, men det er dog en Fortsættelse af den gode Retning, der er angivet paa Finansloven for 1929—30. Jeg skal hertil knytte en Bemærkning om de 1-aarige Statsgældsbeviser, som er udstedt til Landmandsbanken. Den højtærede Finansminister fremstillede det næsten, som om det var en vilkaarlig Handling fra min Side. Jeg har tidligere gjort Rede derfor, den Gang Sagen forelaa, uden at det blev kritiseret fra nogen Side, heller ikke fra Oppositionen. Forholdet er jo det, at Landmandsbankloven tillader Udredelse af 30 Mill. Kr. af det Beløb, der skal tilfalde Landmandsbanken, enten ved Udstedelse af Statsgældsbeviser eller i Kontanter, og det er altid blevet forstaaet saaledes — saaledes forstod jeg det, og jeg har forstaaet, at Rigsdagen heri var enig —, at Landmandsbanken skulde kunne vælge, om den vilde have Pengene kontant eller i Statsgældsbeviser. Landmandsbanken mente den Gang, at det vilde være heldigst for dens Økonomi, om den fik dem i Statsgældsbeviser, idet man ikke under de daværende Forhold ventede at kunne anbringe Pengene til saa god en Rente som de 5 Procent, Statsgældsbeviserne efter Loven giver.

Budgettet er jo, som ogsaa den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, mere summarisk affattet end tidligere. Tidligere har Rigsdagen ikke været saa glad over, at man gjorde Finanslovsforslaget alt for summarisk, idet Offentligheden paa den Maade fik mindre Indseende med Enkelthederne i Finansstyrelsen, og under Offentligheden hører ogsaa Rigsdagen. Imidlertid er adskillige af Sammendragningerne efter min Mening gode og forsvarlige, andre er mindre heldige, idet de, som sagt, vanskeliggør et virkeligt Indseende med Statshusholdningen i dens Enkeltheder. Jeg kan saaledes nævne, at man under Skov- og Jagtvæsenet